

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6912/2022
29.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца Српске православне цркве, Епархије сремске, Сремски Карловци, чији је пуномоћник Милан Шашић, адвокат из ..., против тужених АА из ... чији је пуномоћник Ласло Дубајић, адвокат из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Копривица, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1112/21 од 20.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1112/21 од 20.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1112/21 од 20.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 916/19 од 04.02.2021. године, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је без дејства према тужиоцу и поништи Уговор о продаји непокретности закључен дана 12.11.2019. године, оверен код Јавног бележника Дарка Микашиновића из ..., којим је тужени АА продао туженој ББ парцелу број .., њиву 7. класе површине 23а 55м², уписану у листу непокретности број .. КО ..., по цени од 7.000 евра у динарској противвредности, те којим је тражено да пресуда замени уговор о купопродаји између првотуженог АА, као продавца и тужиоца Српске православне цркве, Епархије сремске, као купца и да се утврди да је тужилац на основу ове пресуде постао бестеретни власник парцеле број .. њива 7. класе, површине 23а 55м², уписане у листу непокретности број .. КО Тужилац је обавезан да надокнади парничне трошкове туженом АА у износу од 111.750,00 динара и туженој ББ у износу од 118.875,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1112/21 од 20.05.2021. године, жалба тужиоца је делимично усвојена, па је првостепена пресуда преиначена у делу којим је одлучено о трошковима парничног поступка, тако што су снижени досуђени износи туженом АА на 55.500,00 динара и туженој ББ на 62.625,00 динара, док је у преосталом побијаном усвајајућем делу првостепена пресуда потврђена и жалба тужиоца одбијена. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 6. ЗПП учињену у поступку пред првостепеним судом и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). По оцени Врховног касационог суда у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужиоца.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев којим је предложено да суд поништи купопродајни уговор закључен дана 12.11.2019. године између првотуженог, као продавца и друготужене, као купца, чији предмет је парцела пољопривредног земљишта ближих ознака као у изреци првостепене пресуде, те за остваривање права својине тужиоца на овој парцели. Одлуку о неоснованости захтева судови заснивају на утврђеној чињеници да тужилац истовремено са подношењем тужбе није положио износ купопродајне цене у судски депозит, већ је то учинио два дана након подношења тужбе, што по одредби члана 10. став 5. Закона о промету непокретности искључује могућност вођења предметне парнице.

Примена института посебне ревизије је по одредби члана 404. став 1. ЗПП предвиђена искључиво за питања материјалног права, па наводе везане за битну повреду одредаба парничног поступка учињену пред првостепеним судом, Врховни касациони суд не може разматрати. У погледу навода везаних за тумачења одредбе члана 10. став 5. Закона о промету непокретности, овај суд указује да је одредба језички јасна и као таква искључује тумачење. Одлука је у складу са праксом и ставовима Врховног касационог суда везаним за постојање услова за вођење парнице ради остваривања права на прекуп по члану 10. Закона о промету непокретности.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке, донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у складу са одредбама члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Тужба је у предметној парници покренута дана 24.12.2019. године, вредност предмета спора је према означању у тужби (чл. 33. став 2. ЗПП) 820.000,00 динара, која вредност према напред наведеном цензусу не омогућава изјављивање ревизије. Против решења о трошковима поступка као одлуци о споредном потраживању, ревизија је недозвољена у складу са одредбама чланова 28. и 403. ЗПП.

Из изнетих разлога, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**